

APXIU

El factor H

Probablement un dels moments més complicats de la passada cursa electoral, per a Bill Clinton, arribà quan les acusacions d'infidelitat matrimonial van assolir al seu zenit. El va resoldre la seua dona, Hillary Rodham, ara Hillary Clinton. La senyora Clinton es va presentar en el programa *60 minuts* de la cadena de televisió CBS i va fer una defensa tancada del seu marit però sense hipocresies: "Ho hem parlat i està tot resolt", va dir.

Aquella intervenció va marcar la seua entrada en la campanya, una irrupció tumultuosa, malgrat ella mateix. Hillary es va convertir en el centre de molts atacs i insinuacions però la seua efectivitat política acabà imposant-se. D'ella van dir, diuen, que és feminista (cert), que està més a l'esquerra que el seu marit (cert), que és una radical en termes socials especialment els relatius als xiquets (cert), que pretén governar a través del seu marit...

No serà aquesta la primer vegada que la primera dama és controvertida. Per raons diferents Eleanor Roosevelt, Rosalynn Carter o Nancy Reagan van moure també rius de tinta. Aquesta vegada, però, l'expectació ha començat molt abans de l'arribada a la Casa Blanca i la senyora Clinton començarà la seua presidència, fins i tot, amb una revista dedi-

cada a ella sola, un *Hillary Quarterly* que pretén seguir la tradició que es va iniciar amb el *Quailey Quarterly*. L'anterior vice-president era, però, un notable obstacle per a la credibilitat de l'equip de govern i Hillary és tota una altra cosa. Per primer vegada arriba a la Casa Blanca una dona que no és el que és, sobretot, per ser esposa de qui és. Hillary Clinton està considerada una dels cent advocats més influents dels Estats Units i la seua empresa d'advocats, *Rose Lawyers*, és la segona en importància d'Arkansas -fet que ha valgut algunes suspicàcies sobre favoritismes per part del seu marit i governador-. No és descartable, però cal matisar que els ingressos derivats de contractes amb el govern de l'estat signifiquen el 5% del total d'aquesta empresa on, per cert, Hillary guanyava quatre vegades el sou de Bill Clinton.

Una prova dels nous aires que Hillary donarà al seu nou treball va ser la primera compareixença dels Clinton a Washington després de guanyar. A part d'acudir a la Casa Blanca i passejar-se pels barris més castigats, el nou president va acudir a una conferència de la seua senyora, programada des de gairebé un any abans, quan no podia ni somiar que arribarien a la Casa Blanca.

Per llei Hillary Clinton no pot ser

membre del nou gabinet, perquè és familiar directe del president. Però aquest ja ha fet saber a tot el món que la seua senyora seirà a la taula on es prenguen les decisions importants i donarà clarament la seua opinió, que serà escoltada amb atenció. I tampoc no es descarta que, finalment, tinga algun càrrec no directament en el gabinet però sí en alguna agència creada per a impulsar, per exemple, la reforma educativa.

A Arkansas, el 1983, Hillary ja va ser la cap de la institució governamental creada per a promoure una intensa reforma educativa a l'estat i va aconseguir molt bons resultats, incloent una bona quantitat de diners privats que van anar a subvencionar un programa escolar públic. Diuen que Bill Clinton va tardar molt de temps a acceptar el nomenament que ell mateix havia fet i que només va acabar de convèncer-se quan l'evidència de l'èxit era notable.

I també diuen que Hillary va adoptar en aquella època el cognom del seu marit (abans havia defensat sempre l'ús del cognom Rodham) perquè, en el fons, és una pragmàtica que sap molt bé que un gest simbòlic pot, de vegades, apagar temors i permetre mantenir intacta la substància.

V. P.